

MISSION

MISSIEBUREAU ROERMOND

Missie- en Ontwikkelingswerk - Informatiebulletin Missiebureau Roermond - jaargang XXV, nr. 3 (2020)

Dierbare missievrienden,

Enkele weken geleden wilde ik na een lange werkdag mijn laptop sluiten. Een melding van een noodzakelijke Windows update zorgde ervoor dat mijn plannen om huiswaarts te gaan in de war werden gegooid. In plaats van keurig een percentage van voortgang te tonen, bleef enkel een draaiend rondje zichtbaar. Na één uur 'geduldig' gewacht te hebben, besepte ik, dat zonder interventie van mijn kant, mijn laptop waarschijnlijk niet meer zou opstarten. Lichte paniek overviel mij. Het enige dat me op dat moment inviel was om de laptop op te starten in de veilige modus en terug te gaan naar een herstelpunt. Terug naar het moment waar alles normaal functioneerde.

U begrijpt misschien waar ik heen wil. Onze samenleving snakt naar een weg terug naar het normale, terug naar een herstelpunt. De mogelijkheid om weer samen de eucharistie te vieren was, ondanks de noodzakelijke beperkingen, voor velen een moment van dankbaarheid en vreugde. Zoals bisschop van den Henden aan de vooravond van Sacramentsdag in een interview zei: "De Kerk leeft van de eucharistie. Daarom is en blijft de eucharistie de oorsprong en het hoogtepunt van heel ons christelijk leven, dat nu opnieuw ten volle beschikbaar komt voor alle gelovigen tot opbouw van de Kerk en van haar zending.

De gebeurtenissen van afgelopen maanden heeft de mensheid doen wankelen. In Nederland lijkt het Corona virus momenteel onder controle, maar hoe anders is dat voor onze naasten in India of Brazilië. Mondiaal wint het virus nog steeds terrein. Naast directe hulpvragen, wordt het Missiebureau momenteel overstelpt door vragen om gebed. Een volhardend gebed om samen een vangnet van liefde te vormen.

Een missionaris vertelde me een poos geleden het volgende verhaal: in het dorp waar hij woonde waren de mensen heel trouw en vasthoudend in hun gebed. Iedereen had zelfs een eigen, vaste plek net buiten het dorp, om zich stilletjes in gebed terug te kunnen trekken. De dorpeelingen bereikten deze plek door telkens een vaste route door het bosschage te lopen. Geleidelijk weken de struiken en ontstonden paadjes. Als het onkruid op een van de paden begon te groeien, was het voor iedereen duidelijk dat die persoon minder tijd in gebed doorbracht. Uit zorg en betrokkenheid ontstond de gewoonte om dan naar elkaar toe te gaan en een liefdevolle waarschuwing te uiten: "Broeder, er groeit gras op uw pad".

Elianne van den Heuvel,
directeur Missiebureau
Roermond, 16 juni 2020

In dit nummer

Voorwoord	1
Fr. Marc Calo	2
Akira, Lodwar	3
Actie mondmaskers	4

Colofon

MISSION (MISSIE- en ONTWIKKELINGSWERK) wordt uitgegeven door het Missiebureau van het Bisdom Roermond.

MISSION is een informatiebulletin over diverse missionaire activiteiten in de Missie en verschijnt zes keer per jaar.

Missiebureau Roermond heeft tot doel de geloofsverkondiging in missielanden te ondersteunen in de ruimste zin van het woord.

Swalmerstraat 100
6041 CZ Roermond
T: (0475) 38 68 80
E: info@missiebureau.nl
W: www.missiebureau.nl

ING:

NL27 INGB 000 104 50 00

RABO:

NL11 RABO 014 410 14 08

RSIN (ANBI):

002 97 83 50

ISSN: 1567-1305

Donateurs ontvangen
MISSION gratis.

Fr. Marc Calo, msp op de foto met kinderen uit de sloppenwijk "Isla Bisaya".

Een groet van oud-missiesecretaris Fr. Marc Calo, MSP

'Gestuurd' naar de Missie

Het is bijna een jaar geleden, tijdens mijn afscheid, dat Vicaris Vincent Goulmy met een knipoog zei, 'dat er weer een Limburgse missionaris uitgezonden wordt.' In juli 2019 verliet ik Nederland. Sindsdien ben ik werkzaam in het Generaal Bestuur van de Mission Society of the Philippines (MSP), als Secretaris-Generaal van de MSP. Deze taak kreeg ik van mijn overste. Het betekent dat ik zijn assistent ben en ik hem in verschillende functies mag vertegenwoordigen.

Wat doe ik precies in deze functie? Het is administratief werk, zo verzorg ik de notulen van vergaderingen en overleggen we, samen met de Generaal Overste, Fr. Jonathan Germinanda, en andere leden van het Generaal Bestuur, over beslissingen voor het welzijn van de congregatie. De MSP missionarissen zitten in vijftien verschillende landen over de wereld. Op communicatiegebied onderhoud ik contacten met de lokale oversten in missie gebieden.

Naast deze bestuurlijke taak, ondersteun ik in het weekend, vooral op zondag, in de pastorale zorg van de Parish of the Our Lady of the Abandoned, een MSP parochie in Mandaluyong City, een stad in Metro Manila. Ik vind het belangrijk om pastoraal actief te zijn in de parochie, al is het alleen maar in het weekend. Wij kennen in Nederland heel zelden of bijna nooit, dat een priester vijf heilige missen op een zondag viert. Dat is op de Filipijnen echter, om pastorale redenen, heel gewoon.

Namens onze overste bezoek ik ook de priesters. Dat betekent soms veel reizen naar verschillende plaatsen op de Filipijnen, maar ook naar het buitenland. In april-mei 2020 stond een reis naar Europa gepland, maar vanwege het coronavirus werd deze afgelast. Mooi van deze taak is dat ik een collega missionaris in zijn eigen omgeving zie.

Het bezoeken van oudere en zieke missionarissen hoort ook bij deze functie. Ik heb enorm veel respect voor deze veteranen die hun leven voor de verspreiding van het geloof en het Evangelie hebben geofferd.

De Filipijnen is een land met zo veel eilanden, en wij liggen in, wat ze hier noemen, de typhoon belt, een gebied waar wij gemiddeld 20 stormen per jaar meemaken. Dus dat betekent soms noodhulp acties organiseren voor de slachtoffers. Het gebied wordt ook de Pacific Ring of Fire genoemd, omdat in verschillende landen langs de Stille Oceaan actieve vulkanen te vinden zijn. Niet lang geleden hebben wij noodhulp acties georganiseerd voor de slachtoffers van de uitbarsting van de Taal Vulkaan. Dankzij de hulp en vrijgevigheid van Nederlanders hebben wij veel mensen mogen helpen. Het contact met het 'thuisfront' in Nederland blijft gelukkig warm.

Met de komst van het coronavirus zijn vele dingen snel veranderd. De onzekerheid blijft in de lucht hangen. In de tijd dat jullie dit stukje lezen, blijft, zoals voorspeld, het aantal besmettingen nog toenemen. Dat is de reden dat wij in lockdown zijn geweest; meer dan tien weken binnenshuis zijn gebleven en... online zijn gaan kerken. Maar dit is niet genoeg. Parochianen vragen mij wanneer ze de kerk weer in mogen. Als antwoord zag ik veel creativiteit om toch de Blijde Boodschap van Onze Lieve Heer aan de mensen te kunnen brengen. Collega priesters liepen de straat op met een monstrans, één heeft de mis gevierd achter zijn pick-up truck als een soort mobiel altaar, samen met college priesters vierden wij, om de beurt, de Mis live op internet en vorige week hebben wij een liefdadigheidsactie na de zondagse heilige mis gevoerd en werden voedsel en goederen naar de bewoners van een sloppenwijk gebracht. Wij bidden dat dit virus snel zal verdwijnen, want met eigen ogen zie ik hoe erg de toestand van de meest kwetsbare groep van de Filipijnse maatschappij is, en met de dag erger wordt. Hoewel de veerkracht van mensen heel voelbaar is; zelfs in hele moeilijke situaties zie ik nog een glimlach op hun gezichten verschijnen.

En tot slot, mag ik dit zeggen? Mijn werk in het Bisdom Roermond, vooral in de parochies en bij het Missiebureau heeft me enorm geholpen in mijn werk hier als priester, als missionaris. Voor dit ben ik eeuwig dankbaar! Er is zo veel te leren in de Limburgse kerk, waar ik een thuis heb gevonden. Hopelijk ooit tot ziens en in de woorden van Gouverneur Theo Bovens, “Zorg goed voor elkaar en daarmee voor uzelf, zoals we in Limburg gewoon zijn.”

Groetjes oet de Filipijnen,
Fr. Marc Calo, MSP

Vrede en dialoog project van de MSP op de Peace Learning School in Mindanao

Akira; ondanks haar situatie verschijnt er bij iedere ontmoeting een grote lach op haar gezicht.

Het autowrak dat nog enige bescherming biedt.

Hulp voor Akira, een meisje uit Lodwar in Kenia

Akira is een jong, grotendeels verlamd meisje uit Lodwar in Kenia. Tijdens de overstromingen in december werd het huis, waarin zij op dat moment alleen verbleef, volledig verwoest. Een voorbijganger zag het gebeuren en redde Akira van de verdrinkingsdood. Hij bracht haar naar een hoger gelegen deel. Hier vond ze samen met haar moeder een schuilplek onder een grote boom.

Akira's moeder kan nauwelijks voor haar zorgen. Ze verdient een klein beetje geld met het sprokkelen van oud hout. Vader is al lang niet meer in beeld. Zoals we helaas vaker zien, kon hij niet met de lichamelijke beperkingen van zijn dochter omgaan en vertrok hij, zijn vrouw en dochter achterlatend. De eigenaar van een klein garagebedrijf kon het niet aanzien dat moeder en dochter, alleen beschermd door de bladeren van een grote boom, op deze manier hun dagen moesten doorkomen. Hij zorgde voor een autowrak waar Akira en haar moeder dat nog enige bescherming tegen weersomstandigheden biedt. Het is onvoorstelbaar dat ze al een half jaar onder deze omstandigheden leven.

Een jong bruidspaar uit Sittard trok zich het lot van Akira en haar moeder aan. Met het geld dat zij tijdens hun trouwreceptie ontvingen, kan opvang en goede zorg voor Akira en haar moeder geregeld worden. Het Missiebureau en Stichting Ewoi zijn dankbaar voor de bemiddelende rol die zij mochten innemen.

MISSIEBUREAU ROERMOND

Voor een zichtbaar verschil
in het leven van anderen

ING Bank: NL27 INGB 0001 0450 00

Mondmasker actie Missiebureau groot succes

Eén van de pakketten vol met mondmaskers die bezorgd werden op het Missiebureau

Eind april ontvingen wij een zorgelijk bericht uit St. Noa's Family in Uganda. Het Corona virus had inmiddels Uganda bereikt. Weliswaar nog in zeer beperkte aantallen, maar met Ebola nog vers in het geheugen werden meteen maatregelen genomen. Alle scholen werden gesloten en in St. Noa's family moest plaats gemaakt worden voor 50 kinderen die niet door hun familie opgevangen konden worden. De poorten van St. Noa's gingen dicht, bezoek was uitsluitend toegestaan als er een dringende noodzaak was. Om de ernst van de situatie te onderstrepen werd een bevriende arts uit Kampala gevraagd om de kinderen hygiëne instructies te geven.

Yoweri Museveni, president van Uganda, beloofde mondmaskers aan iedere inwoner boven de 6 jaar. Een mooie belofte, ware het niet dat de wascapaciteiten in Uganda beperkt zijn en mondmaskers niet op de minimale benodigde temperatuur van 60 graden uitgewassen kunnen worden. Op deze manier is de inzet van mondmaskers een schijnzekerheid en kunnen ze zelfs uitgroeien tot een bedreiging. Er zouden veel meer mondmaskers moeten komen. Na overleg met pater Piet Hooyschuur werd besloten om een oproepje te plaatsen voor het maken van mondmaskers. Al snel werd het oproepje opgepakt door enkele media, waaronder L1 en KRO/NCRV. radio.

De vele reacties die daarop volgden waren hartverwarmend. Ondanks eigen zorgen om gezondheid of financiën, ondanks eigen verdriet, weten mensen hun hart écht open te zetten voor de nood van anderen, dichtbij én ver weg.

Inmiddels is de eerste zending onderweg naar St. Noa's Family. Maar er zijn zoveel mondmaskers binnengekomen dat we ook andere tehuizen in Brazilië, Indonesië en India kunnen uithelpen.

Wilt u nog meehelpen? Dat kan. Graag zelfs! Kijk op www.missiebureau.nl/mondmaskers voor een handleiding en patroon.

De foto van een jongeman uit St. Noa's die ons aanzette tot actie.